

วันภาวนาแด่ผู้ล่วงลับปี C (วันเสาร์ที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก คริสตชนบางคนบอกว่าประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยพระเยซูเจ้าเป็นคนโชคดีมาก ๆ เพราะพวกเขาได้เห็นพระองค์ ได้ฟังคำเทศน์สอนจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และได้เห็นอัศจรรย์ต่างๆที่พระองค์ทรงกระทำ บรรดาอัครสาวกยิ่งเป็นผู้มีบุญมากกว่าคนอื่นเพราะพวกเขาไม่เพียงได้ติดตามพระองค์เท่านั้น แต่ได้รับการเลือกสรรเป็นพิเศษให้มาอยู่ใกล้ชิดพระองค์ ได้เรียนรู้หลักคำสอนและได้รับมอบอำนาจให้สานต่อภารกิจแห่งการกอบกู้มนุษยชาติจากพระองค์อีกด้วย บางคนถึงกับบอกว่าถ้าตนเองมีโอกาสได้พบปะและพูดคุยกับพระเยซูเจ้าเป็นการส่วนตัว ได้รับฟังคำสั่งสอนจากพระองค์ และได้เห็นพระองค์ทรงทำอัศจรรย์ เขาคงอุทิศชีวิตทั้งครบแด่พระองค์อย่างไร้ข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ดังที่เราทราบกันดี ในสมัยพระเยซูเจ้ามีชาวยิวมากมายที่ได้เห็น พบปะ และได้ฟังพระองค์เทศน์สอน แต่ไม่ตระหนักว่าพระองค์เป็นใครและปฏิเสธที่จะติดตามพระองค์ พวกเขาไม่รู้วามบุคคลที่บรรพบุรุษของพวกเขารอคอยเป็นเวลานานแสนนานเวลานี้ประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าทุกวันนี้มีคริสตชนหลายคนที่ยังจำพระเยซูเจ้าและคำสั่งสอนต่างๆ ของพระองค์ไม่ตระหนักว่าผู้ที่ตนเองกำลังพบปะและพูดคุยด้วยเป็นพระองค์ และพลาดโอกาสต้อนรับพระองค์

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่าพระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ห่างไกลเรา แต่ทรงอยู่ใกล้ชิดเราตลอดเวลา พระองค์ประทับอยู่ในเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา ในตัวบุคคลที่เราอาศัยอยู่ด้วยและร่วมทำงานด้วย ผลที่ตามมาก็คือ อะไรก็ตามที่เราทำต่อบุคคลเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่กำลังเป็นทุกข์เดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือจากเรามากที่สุด ก็เท่ากับเราทำต่อพระองค์เอง พระเยซูเจ้าทรงตรัสถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า “ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเรา ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ25:40) เพราะฉะนั้น จึงเป็นเรื่องสมเหตุสมผลถ้าในวาระสุดท้ายแก่คนที่พระองค์จะทรงใช้ตัดสินว่าเราสมควรเข้าร่วมบรมสุขกับพระองค์ในเมืองสวรรค์หรือไม่คือ การกระทำต่อเพื่อนพี่น้องของเราเอง เมื่อเวลาของเราแต่ละคนมาถึง พระองค์ในฐานะบุตรแห่งมนุษย์จะไม่ทรงพิพากษาเราโดยเกณฑ์ของความรู้ หรือความสามารถ หรือความสำเร็จ หรือแม้แต่การปฏิบัติศาสนาของเรา แต่โดยวิถีทางที่เราปฏิบัติต่อผู้หิวกระหาย ผู้ไร้เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย ผู้เจ็บป่วย และผู้ถูกจองจำในคุก

แน่นอน รายชื่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากเราซึ่งพระเยซูเจ้าทรงนำเสนอในพระวรสารวันนี้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ยังมีผู้คนอีกหลายประเภทที่เป็นทุกข์เดือดร้อนและกำลังรอคอยน้ำใจจากเรา

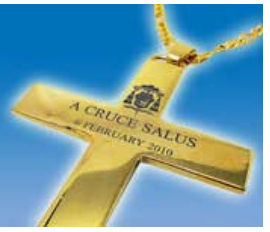
อย่างไรก็ตาม รายชื่อเหล่านี้เพียงพอที่จะชี้ให้เราเห็นวิถีทางที่เป็นรูปธรรมในการแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้อง สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องจากเราคือ เราต้องรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เป็นทุกข์เดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือจากเรามากที่สุด สำหรับพระองค์แล้ว **“ความรัก”** ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ความรู้สึกเท่านั้น แต่เป็นบางสิ่งที่เรียกร้องการกระทำที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของผู้นำสงสารเหล่านั้นให้ดีขึ้นด้วย จำไว้เสมอว่าเราจะถูกพระองค์ตัดสินไม่ใช่บนพื้นฐานของความรู้สึกที่เรามีต่อคนอื่น แต่บนพื้นฐานของสิ่งที่เราได้ทำหรือละเลยที่จะทำต่อคนที่อยู่รอบข้างเรา ซึ่งพระองค์ทรงถือว่าเป็นการกระทำหรือการละเลยที่จะทำต่อพระองค์เอง

ความจริงอย่างหนึ่งที่เราต้องยอมรับคือ เราไม่สามารถตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าในตัวคนอื่นได้ทุกครั้งที่เราเกี่ยวข้องกับพวกเขา บางครั้งเราอาจลืมหรือมองไม่เห็นว่าคุณที่กำลังพูดคุยด้วยหรือกำลังให้ความช่วยเหลือนั้นคือพระองค์เอง อันที่จริง เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะแม้แต่ในอุปมาที่พระเยซูเจ้าทรงเล่าให้เราฟังบรรดาประชาชาติก็ไม่ตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระองค์ในบุคคลที่อยู่รอบข้างพวกเขาเช่นกัน นี่คือนิสัยที่ทั้งผู้อยู่ด้านขวาและผู้ที่อยู่ด้านซ้ายของบุตรแห่งมนุษย์ต่างทูลถามพระองค์ด้วยคำถามเดียวกันว่า **“พระเจ้าข้า เมื่อไรเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงหิว ทรงกระหาย ทรงเป็นแขกแปลกหน้า หรือไม่มีเสื้อผ้า เจ็บป่วย หรืออยู่ในคุก ”** (มธ 25:37,44) อาจเป็นเพราะเรามนุษย์ไม่ตระหนักถึงเรื่องนี้ จึงเกิดปัญหาขึ้นมากมายในโลกของเรา ดังนั้น ขอให้พระคำรัสของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้ปรับเปลี่ยนความคิดของเรามีต่อเพื่อนพี่น้องและทุกคนที่เราพบปะในแต่ละวัน และให้เราอนขอพระเยซูเจ้าช่วยเราให้สามารถมองเห็นการประทับอยู่ของพระองค์ในคนอื่น ในจดหมายถึงประชาชนชาวอัลบาเนียลงวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1997 บุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาได้นำเสนอเครื่องมือชิ้นหนึ่งที่จะช่วยเราในเรื่องนี้ ท่านบอกว่า **“เพื่อสามารถรักซึ่งกันและกันได้ เราต้องอธิษฐานภาวนามากขึ้น เพราะว่าการอธิษฐานภาวนาให้หัวใจที่สะอาดและหัวใจที่สะอาดสามารถมองเห็นพระเจ้าในเพื่อนพี่น้อง ถ้าเวลานี้เราไม่มีสันติสุขในใจ เป็นเพราะว่าเราลืมมองพระเจ้าในกันและกัน ถ้าเราแต่ละคนมองเห็นพระเจ้าในเพื่อนพี่น้องของตน ท่านคิดว่าเราจะยังต้องการปิ่นและระเบิดอีกต่อไปหรือไม่?”**

พี่น้องที่รัก คำถามของบรรดาผู้ชอบธรรมและผู้ที่ถูกสาปแช่งที่ว่า **“เมื่อไรเล่าที่ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์... ?”** (มธ 25:37,44) ควรเป็นคำถามของเราแต่ละคนด้วยเช่นเดียวกัน มีผู้คนมากมายรอบข้างเราที่เป็นทุกข์เดือดร้อน ถูกสังคมนรังเกียจ และถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้มีอำนาจและเข้มแข็งกว่า พระเยซูเจ้าทรงกำลังท้าทายเราให้ตีความหมายของสิ่งเหล่านี้ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะบอกเราว่าความเจ็บปวดของพวกเขาคือความเจ็บปวดของพระองค์เอง พระองค์ยังคงทุกข์ทรมานในคน

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ที่หิวกระหาย คนแปลกหน้า คนไร้เครื่องนุ่งห่ม คนเจ็บป่วย และผู้ถูกจองจำทั้งหลาย การเอาใจใส่พวกเขาคือการเอาใจใส่พระองค์เอง ถ้ามนุษย์ต่างดาวจากนอกโลกมาพบเราและถามเราว่า “พระเยซูเจ้าประทับอยู่ที่ไหน?” อย่าลืมพาพวกเขาไปที่ศูนย์โรคเอดส์ ศูนย์เด็กกำพร้า ค่ายอพยพ บ้านพักคนชรา โรงพยาบาล และคุก และบอกพวกเขาอย่างมั่นใจด้วยว่าเราไปได้ไปพบและเยี่ยมพระองค์บ่อยๆ ที่นั่น **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**